

การศึกษาปรินามรวมของป্রอพและปรินาญป্রอหินทรีบ์ในฝ่าบาทชนิก

ในอ้วนไทยตอนบน

นายวรวิทย์ ชีวารณาภิรัตน์

004498

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

แผนกวิชาภาษาศาสตร์ทางตะได

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2520

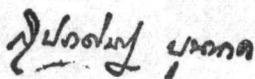
A STUDY ON TOTAL MERCURY AND ORGANIC MERCURY CONTENTS
OF SOME MARINE FISHES FROM THE INNER GULF OF THAILAND

Mr. Varavit Cheevaparanapivat

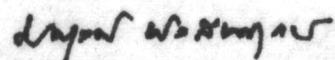
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science
Department of Marine Science
Graduate School
Chulalongkorn University
1977

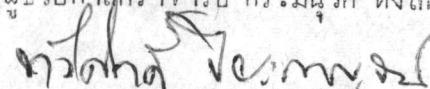
หัวขอวิทยานิพนธ์ การศึกษาปรินาณรวมของปกรอและปรินาณปกรอนทรีบในฝึกงานชนิดในการไทยตอนนี้
 โดย นาย วรรภัย ชีวารณาภิวัฒน์
 แผนกวิชา วิทยาศาสตร์ทางทะเล
 อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เปี่ยมกัค เมนะเพ็ต

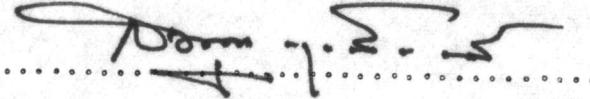
บังพิทิพยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
 หลักสูตรปฏิบัติภูมิภาค

 รักษาการแทน คณบดีบังพิทิพยาลัย
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุประดิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มนูวัต หัสดิภุญ)

 กรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ ดร. ทวีกัค พิยะกาญจน์)

 กรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ สมพูล กฤกลักษณ์)

 กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เปี่ยมกัค เมนะเพ็ต)

ลิขสิทธิ์ของบังพิทิพยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาปริมาณรวมของป्रอทและปริมาณฟรอทอินทรีบีในปลาบางชนิด
ในอ่าวไทยตอนบน

ชื่อนิสิต นายวรวิทย์ ชีวกรธนาภิรัตน์

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เป็ญศักดิ์ เมนะเศวต

แผนกวิชา วิทยาศาสตร์ทางทะเล

ปีการศึกษา 2520

บทคัดย่อ

ได้ทำการตรวจสอบปริมาณรวมของป्रอทและปริมาณฟรอทอินทรีบีในปลา 22 ชนิด รวม 191 ตัวอย่าง สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังสองชนิด รวม 27 ตัวอย่าง และตัวอย่างของแพลงค์ตอนจากอ่าวไทยตอนบน 10 ตัวอย่าง พบว่ามีปริมาณรวมของป्रอทในช่วง 2.0 - 653.0 ppb โดยมีค่าเฉลี่ย 40.92 ppb และค่าปริมาณฟรอทอินทรีบีอยู่ในช่วง 0 - 280.7 ppb โดยมีค่าเฉลี่ย 22.47 ppb

ข้อมูลจากการทดลองได้แสดงถึงการขยายตัวทางชีวภาพของปริมาณฟรอทในลูกโซ่อาหารทางทะเล โดยลูกโซ่อาหารระดับที่สูงกว่า จะมีปริมาณฟรอททั้งปริมาณรวมและปริมาณฟรอทอินทรีบีมากกว่าในลูกโซ่อาหารระดับต่ำกว่า และยังพบว่าส่วนใหญ่ของปลาชนิดต่าง ๆ แสดงความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงระหว่างปริมาณฟรอทกับขนาด(น้ำหนัก) โดยปริมาณฟรอทจะเพิ่มขึ้นตามขนาดที่เพิ่ม

จากการเปรียบเทียบในปลา尼ว้าและปลาหน้าคิน ไม่พบความแตกต่างกันในปริมาณฟรอททั้งในปริมาณรวมและปริมาณฟรอทอินทรีบี ส่วนในแพลงค์ตอนที่พบว่า ส่วนใหญ่ของป्रอทจะอยู่ในรูปของป्रอทอนินทรีบี

ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนระหว่างปริมาณฟรอทอินทรีบีท่อปริมาณรวมของป्रอทในปลาและสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังมีค่าประมาณ 58.27%

Thesis Title A Study on total mercury and organic mercury contents
of some marine fishes from the Inner Gulf of Thailand.

Name Mr. Varavit Cheevaparapipat

Thesis Advisor Assistant Professor Dr. Piamsak Menasveta

Department Marine Science

Academic Year 1977

Abstract

One hundred and ninety one samples of 22 species of fish, 27 samples of 2 species of crustacean and 10 samples of plankton from the Inner Gulf of Thailand were determined for organic mercury and total mercury content. Total mercury concentration was found to be between 2.0 to 653.0 ppb with the mean value of 40.92 ppb, and organic mercury ranged from 0 to 280.7 ppb with the mean value of 22.47 ppb.

The data show the biological magnification of mercury concentration. The higher trophic levels, have higher mercury concentrations than those in the lower trophic levels and most fish species exhibited positive linear relationships between total mercury concentration and weight.

The comparison of total mercury and organic mercury content between the pelagic and demersal fishes show no significant difference in both forms. Most of mercury in phytoplankton was found to be in inorganic forms.

The mean ratio between organic mercury and total mercury in fishes and crustacean was 58.27%

กิติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนูรี หังสพฤกษ์ ประธานกรรมการ,
รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ ปิยะกาญจน์ กรรมการ, รองศาสตราจารย์ นายแพทย์สมพล
กุตตัลักษณ์ กรรมการ, และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปี่ยมศักดิ์ เมนะເຖິວ กรรมการ ที่
ได้ช่วยตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปี่ยมศักดิ์ เมนะເຖິວ อ้างอิงที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ที่ให้ความช่วยเหลือค้านเงินทุนวิจัย และติดตามแนะนำตลอดระยะเวลาการทดลองนี้

ขอขอบคุณ โครงการน้ำเสียอ่าวไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ที่ได้ให้
อาสาเรือสำรวจประมง 2 เพื่อเก็บตัวอย่างปลาบางส่วน

ขอขอบคุณ กุญแจวิชาชีวะ เที่ยมวิชชารักษ์ ที่ช่วยจำแนกพรรณปลา คุณสมเกียรติ ปิยะ-
ชีรรัชติวรกุล และ เจ้าหน้าที่เรือประมง 4 ที่ช่วยในการเก็บตัวอย่างปลาบางส่วน คุณวีรีย์
ศวิชาชีวะ ที่ช่วยเหลือค้านเทคนิคในห้องปฏิบัติการ

ขอขอบคุณ คุณศิริเพ็ญ ตรัยไชยาพร ที่ปรึกษาและเป็นกำลังใจให้วิทยานิพนธ์นี้สำ
เร็จลุล่วงไปได้

ขอขอบคุณ ทุนอุดหนุนการวิจัยบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย

๑

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ

๒

กิจกรรมประจำปี

๓

รายการตารางประจำปี

๔

รายการภาพประจำปี

๕

บทที่

1. บทนำ	1
2. วัสดุอุปกรณ์และวิธีการ	26
3. ผลการทดลอง	39
4. วิชาภัณฑ์และเสนอแนะ	75
5. สรุปผลการวิจัย	83
เอกสารอ้างอิง	84
ภาคผนวก	95
ประวัติ	109

รายการตารางประกอบ

หน้า

ตารางที่ 1	ปริมาณปะอุอนินทรีย์และอินทรีย์ที่สั้งเข้ามาในประเทศไทย	3
ตารางที่ 2	ปริมาณของปะอุในน้ำของแม่น้ำสายสำคัญๆ ในประเทศไทย	6
ตารางที่ 3	ค่าประมาณของการรีโภคปลาในบางประเทศ	7
ตารางที่ 4	ค่าประมาณระดับปะอุขั้นพื้นฐานในตัวอย่างต่าง ๆ	9
ตารางที่ 5	ค่าความแม่นยำในการวัดปริมาณปะอุ	27
ตารางที่ 6	ค่า Recovery ของปริมาณรวมของปะอุและปะอุอนินทรีย์	34
ตารางที่ 7	ค่า Recovery จากผลการทดลองของ Uthe, <u>et al</u> (1970)	35
ตารางที่ 8	ค่า Recovery จากผลการทดลองของ Rivers, <u>et al</u> (1972)	36
ตารางที่ 9	ปริมาณรวมของปะอุและปะอุอนินทรีย์ในตัวอย่างที่ทำการวิเคราะห์	40
ตารางที่ 10	เปรียบเทียบปริมาณรวมของปะอุและปะอุอนินทรีย์ในระดับลูกโซ่อาหารต่าง ๆ	41
ตารางที่ 11	เปรียบเทียบปริมาณรวมของปะอุและปะอุอนินทรีย์ในระดับลูกโซ่อาหารต่าง ๆ	41
ตารางที่ 12	ค่าทดสอบทางสถิติ (<i>t - test</i>) ของปริมาณรวมของปะอุและปริมาณปะอุ อินทรีย์ระดับลูกโซ่อาหารต่าง ๆ	43
ตารางที่ 13	เปรียบเทียบปริมาณรวมของปะอุและปะอุอนินทรีย์ในปลาผิวน้ำและปลา หนักิน	44
ตารางที่ 14	ค่าทดสอบทางสถิติ (<i>t - test</i>) ของปริมาณรวมของปะอุและปะอุอนินทรีย์ ในปลาผิวน้ำและปลาหนักิน	44
ตารางที่ 15	สมการเส้นตรงและการสหสัมพันธ์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณปะอุ กับน้ำหนัก	50
ตารางที่ 16	ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนของปริมาณปะอุอนินทรีย์ต่อปริมาณรวมของปะอุ $\times 100$ ในลักษณะต่าง ๆ และค่า slope ของความสัมพันธ์ระหว่าง ปริมาณรวมของปะอุกับอัตราส่วน	73
ตารางที่ 17	เปรียบเทียบปริมาณรวมของปะอุในปลาบางชนิดที่ศึกษาในวิทยานิพนธ์ กับที่สำรวจพบในเอกสารอ้างอิง	76

รายการภาพประกอบ

หน้า

ภาพที่ 1	Mercury cycle in the Environment	12
ภาพที่ 2	Dynamics of Mercury in Aquatic Environment	14
ภาพที่ 3	สถานีตรวจ Pollution ในอ่าวไทยตอนบน	28
ภาพที่ 4	ทำแท่งที่เก็บเนื้อเยื่อปลา	29
ภาพที่ 5	ตัวอย่าง Standard Calibration Curve	32
ภาพที่ 6	กราฟรูปแห่งเปรียบเทียบปริมาณยารอเดลี่ของปลาชนิดต่าง ๆ ในลูก祚 อาหารระดับที่ 3	45
ภาพที่ 7	กราฟรูปแห่งเปรียบเทียบปริมาณยารอเดลี่ของปลาชนิดต่าง ๆ ในลูก祚 ไขอาหารระดับที่ 4	46
ภาพที่ 8	กราฟรูปแห่งเปรียบเทียบปริมาณยารอเดลี่ของprotozoa ระหว่างลูก祚อาหาร ระดับที่ 1, 2, 3, และ 4	47
ภาพที่ 9	กราฟรูปแห่งเปรียบเทียบปริมาณเดลี่ของprotozoa ระหว่างปลาหน้าคินกับปลา ปีศาจ	48
ภาพที่ 10	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณยารอเดลี่กับน้ำหนักของปลาสีกุน	51
ภาพที่ 11	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณยารอเดลี่กับน้ำหนักของปลาทู	52
ภาพที่ 12	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณยารอเดลี่กับน้ำหนักของปลาแข้งไก	53
ภาพที่ 13	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณยารอเดลี่กับน้ำหนักของปลาลัง	54
ภาพที่ 14	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณยารอเดลี่กับน้ำหนักของปลาาระเมีคคำ	55
ภาพที่ 15	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณยารอเดลี่กับน้ำหนักของปลาช้างเหลือง	56
ภาพที่ 16	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณยารอเดลี่กับน้ำหนักของปลาสายรุ้ง	57
ภาพที่ 17	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณยารอเดลี่กับน้ำหนักของปลาแพะ	58
ภาพที่ 18	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณยารอเดลี่กับน้ำหนักของปลาสลิดิกหิน	59

ภาพที่ 19	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณป্রอหกันนำหนักของ กุ้งแซนบัวyx ขาว	60
ภาพที่ 20	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณป্রอหกันนำหนักของหมึกกล้วย	61
ภาพที่ 21	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณป্রอหกันนำหนักของปลาอินทรีน้ำ	62
ภาพที่ 22	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณป্রอหกันนำหนักของปลาปากคน	63
ภาพที่ 23	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณป্রอหกันนำหนักของปลากระเพงแดง	64
ภาพที่ 24	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณป্রอหกันนำหนักของปลากระเบนหัวแหลม	65
ภาพที่ 25	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณป্রอหกันนำหนักของปลาตาโต	66
ภาพที่ 26	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณป্রอหกันนำหนักของปลาหารายขาว	67
ภาพที่ 27	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณป্রอหกันนำหนักของปลาจวด	68
ภาพที่ 28	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณป্রอหกันนำหนักของปลาเหลืองโพรง	69
ภาพที่ 29	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณป্রอหกันนำหนักของปลาหารายแดง	70
ภาพที่ 30	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณป্রอหกันนำหนักของปลาเก้า	71
ภาพที่ 31	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณป্রอหกันนำหนักของปลาฉลามกบ	72
ภาพที่ 32	ปริมาณป্রอหกันในปลา Pacific Blue Marlin จากผลการทดลองของ River, et al (1972)	79